

З грудию повнов потоком бурливим,
 І з головов, від розрушень набренілов
 Станув мандрівник в колі сплячих первим,—
 Як огниско кроваве догасало.

О, ви, могучі—мислив — спіть всі благо!
 „Не вам вгадать, що будучність укрива,
 „Не вам пізнать, яков пійде дорогов
 „Зібрана фаля, як тами позрива !

„А то в супереч всемогучій хвалі,
 „В супереч вашій силі — могутости,
 „За хвилю огні в темностях розпалю
 „Нову еру впишу в книгу дійсности.

„Хай потім в мене стріляють перуни,
 „Най потім встеклі душу мою страшать,
 „Але розпалених пожарів луни
 „Навіть невольні сили не угасять ! ! !

Хватив недогарок. Страх повноокий
 Пірвав з заду обіруч за волоси,
 Шепче: „Шалений! чекай стримай кроки,
 Надходять, — кинь то, блисше вже голоси!